

TRỄ TRÀNG

Nụ hôn đầu lỡ đã liêu
Vòng tay dẫu níu vẫn xiêu phận mình
Mười năm đất khách linh đình
Em, tôi rồi cũng bóng hình đuổi nhau
Trên tay đường chỉ rối nhàu
Ngõ vui chưa tới lối sâu đã quanh
Đò chiều, trể chuyến ... cũng đành
!

HÔN XA

Gọi em vẫn nụ hôn xa
Mà lòng cú sát tận da thịt người
Gọi em từ cuối một đời
Nghe ra tiếng khóc tiếng cười dỗi nhau
Gọi từ kiếp trước, đời sau
Gọi trăm năm suốt rồi đau phận mình

TRĂNG HOA

Gởi em từng nụ môi mềm
Gởi thêm chần chiếu gởi kèm thịt da
Gởi từng giấc mộng trăng hoa
Để mai thức dậy biết là chung đêm

NHƯ HẠC

Tôi ngồi vun ngọn tình sầu
Nhớ em mấy thuở hạc lâu không về
Cánh buồn xếp lại mỗi mê
Nghe đời tám hướng tư bề, bủa vây

CAO VỊ KHANH